

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 911

гр. София, 04.02.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

като разгледа дело номер **7878** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 248 ГПК - по молба за допълване на постановеното по делото съдебно решение № 7780/21.12.2021 г. в частта за разноските, във връзка с процесуална молба от [фирма] , чрез адвокатско дружество „Г. и съдружници“ с пълномощник адв. Г. И..

Направено е искане за допълване на съдебното решение в частта за разноските за адвокатско възнаграждение, предвид изхода от правния спор и претендирани разноси в размер на 1200 лв. за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции въз основа на договори за правна защита и съдействие, представени по въззивото и касационното производство и списък на разноските, като съдът с решението не се е произнесъл по така направеното искане в съдебно заседание. Искането е подадено с молба от дата 07.01.2022 г.

След размяна на книжа, от страна на ответника не е постъпило становище.

Съдът като взе предвид, че искането за допълване на решението в частта за разноските е подадено в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК и от надлежна страна, намира същото за допустимо.

Разгледано по същество - същото е и основателно.

Действително е направено искане за разноските, за което са представени доказателства в последното съдебно заседание, като касационната инстанция е пропуснала да се произнесе. Видно от представени доказателства на л. 18 и 19 от КНАХ№7878/21г. от делото се претендира от касатора, присъждане на сумата от 600

лв. за адвокатско възнаграждение, съгласно представен договор за правна защита и съдействие и фактура. По делото пред касационната инстанция касаторът е представляван от адвокат И., а договорът за правна помощ е представен в съдебното заседание. Видно от договора, за процесуално представителство пред АССГ във връзка с жалбата срещу Решение на СРС, постановено по АНД № 5168/2021г. е договорено възнаграждение от 600 лв., която сума е посочена и е платена по банков път.

Във въззивното производство е представен договор- л. 35 за процесуално представителство и защита пред СРС по обжалване на НП № 54/ 15.03.2021г. на РИОСВ, придружен от доказателства за плащане – фактура.

С решението си касационната инстанция е отменила Решение от 28.06.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 5198 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, и вместо него е постановила отмяна на Наказателно постановление (НП) № 54/15.03.2021 г., издадено от директора на РИОСВ- С. , с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 135 ал.1 т.1 предл. 3 от ЗУО.

Тъй като чл. 63д, ал. 1 ЗАНН препраща по въпроса за присъждането на разноски в производството по оспорване на наказателни постановления по ЗАНН към АПК, то е приложимо предвиденото по чл. 143 АПК, озаглавен "Отговорност за разноски". За да бъде уважена претенцията за разноски на дружеството, заплатени за защитата ѝ пред въззивната и касационната инстанция, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 АПК, е необходимо на първо място, оспореният акт да е отменен, което изискване е изпълнено. На следващо място, по делото е доказано, че дружеството е упражнило правото си на защита чрез адвокат срещу заплащане на възнаграждение в размер на 600 лв. пред въззивната инстанция и в размер на 600 лв. пред касационната инстанция, което и претендира като разноски, видно от представените договори за правна защита и съдействие пред касационната и въззивната инстанции и осъщественото процесуално представителство от адвоката.

Нито в чл. 143 АПК, нито в ЗАНН е предвидена хипотеза, в която независимо от отмяната на акта като незаконосъобразен, да бъдат преценявани и други обстоятелства, които да изключват правото на разноски в този случай. Единствено при отхвърлянето на оспорването е предвидена отговорност за разноски на оспорващия, какъвто не е казуса по делото.

На основание всичко изложено, както и предвид обстоятелството, че не е направено възражение за прекомерност, съдът следва да уважи искането за присъждане на разноски по реда на чл. 248 ГПК, предявено по делото от [фирма] , чрез адвокатско дружество „Г. и съдружници“.

В полза на дружеството следва да бъдат присъдени разноски в размер на 1200лв. общо за двете съдебни инстанции, като за плащането им следва да бъде осъдена РИОСВ.

На основание изложеното и чл. 248, ал. 3 ГПК, Административен съд София -град, 18

касационен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСЪЖДА РИОСВ да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК], сумата от 1200 (хиляда и двеста) лева, направени по делото разноси за двете съдебни инстанции.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1